

URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU

50-4 13 Wrocław, ul. Walońska 3-5
Tel/Fax (0-71) 34-05-922, Tel. Centrala (0-71) 34-05-920
E-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 500 s. 1/99/WS

Wrocław, dnia 17.02.2000 r.

Decyzja DLWR 1/2000

Na podstawie art. 105 ~ 2 k.p.a. po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Przedsiębiorstwa Handlowo Transportowego „Marif” Andrzej i Piotr Wierzchowsky s.c. w Oleśnicy, Handlowej Spółdzielni Pracy „ZOAS” we Wrocławiu, „Central Trade” sp. z o.o. we Wrocławiu, Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowo - Produkcyjnego „KROMA” Tadeusz Pluta i Hieronim Domański s.c. w Oławie, Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego „CREATOR” Zakład Pracy Chronionej Adam Józefowicz we Wrocławiu

o nakazanie zaniechania praktyk monopolistycznych przez Browary Dolnośląskie „Piaś” S.A.

ul. Jedności Narodowej 204/210, 50 302 Wrocław

polegających na:

1. odmowie sprzedaży wnioskodawcom piwa beczkowego bez podania przyczyn,
co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt. 4 powołanej wyżej ustawy z dnia 24 lutego 1990 r.

2. zróżnicowanym traktowaniu przedsiębiorców przejawiającym się w sprzedaży piwa niektórym odbiorcom po niższych cenach niż wnioskodawcom

co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt. 3 powołanej wyżej ustawy z dnia 24 lutego 1990 r

umarza się postępowanie administracyjne.

UZASADNIENIE

1. Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął wspólny wniosek Przedsiębiorstwa Handlowo Transportowego „Marif” Andrzej i Piotr Wierzchowscy s.c. w Oleśnicy, Handlowej Spółdzielni Pracy „ZOAS” we Wrocławiu, „Central Trade” Sp. z o.o. we Wrocławiu, Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowo Produkcyjnego „KROMA” Tadeusz Pluta i Hieronim Domański s.c. w Oławie, Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego „CREATOR” Zakład Pracy Chronionej Adam Józefowicz we Wrocławiu zwanych dalej „Dystrybutorami”, przeciwko Browarom Dołnośląskim „Piaś” S.A. zwanym dalej „Piaś”.

1.1. We wniosku z dnia 12 kwietnia 1999 r. i pismach uzupełniających Dystrybutorzy m.in. twierdzili, iż Piaś bezzasadnie odmówił im sprzedaży piwa beczkowego, wbrew postanowieniom łączących strony umów. Ponadto, zdaniem wnioskodawców, uczestnik dyskrecyjnie wybranym hurtownikom sprzedawał swoje produkty po niższych cenach, co zapewniało im większą konkurencyjność niż wnioskodawcom.

1.2. W związku z powyższym organ antymonopolowy wszczął postępowanie administracyjne przeciwko Piastowi w sprawie naruszenia przez ten podmiot:

a) art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy antymonopolowej, poprzez zróżnicowane traktowanie przedsiębiorców przejawiające się w sprzedaży piwa niektórym odbiorcom po niższych cenach niż wnioskodawcom,

b) art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy antymonopolowej, poprzez odmowę sprzedaży wnioskodawcom piwa beczkowego bez podania przyczyn.

1.3. W odpowiedzi na stawiane zarzuty Piaś pismem z dnia 30 czerwca 1999 r. potwierdził odmowę sprzedaży piwa beczkowego wnioskodawcom, jednakże zarzucił, iż dotyczy to jedynie sprzedaży na zasadach tzw. kredytu kupieckiego - z uwagi na ich zadłużenie wobec uczestnika. Zdaniem Piasta istnieje stała możliwość sprzedaży tego piwa Dystrybutorom za gotówkę. Ponadto część wnioskodawców nie posiada zawartych Umów Dystrybucyjnych z Piastem, nie może więc być traktowana tak, jak dystrybutorzy uczestnika.

Ponadto Piast potwierdził różnicowanie cen w stosunku do odbiorców jego piwa, uzasadniając tą praktykę przyjętą strategią gospodarczą, zmierzającą do osiągnięcia zadowalającej rentowności sprzedaży, rozumianej jako stosunek opłacalności przez porównanie kwoty zysku do kosztów własnych przedsięwzięcia. Oferta cenowa dla dystrybutorów została tak skalkulowana, aby zapewnić uczestnikowi osiągnięcie jedynie progu rentowności, dystrybutorom zaś dać możliwość swobodnego handlu z podmiotami hurtowymi i detalicznymi przy osiągnięciu przez nich marży przeznaczonej na rozwój ich sieci sprzedaży itp.

2. W toku całego postępowania organ antymonopolowy zgodnie z normą art. 13 § 2 k.p.a. nakłaniał strony do zawarcia ugody. Prowadzone przed organem antymonopolowym postępowanie administracyjne doprowadziło ostatecznie do podjęcia przez strony negocjacji, zakończonych osiągnięciem przez nie porozumienia.

W związku z tym pismami z dnia 17, 21, 28, 31 (data wpływu) stycznia 2000 r. wnioskodawcy wystąpili o umorzenie postępowania. Uczestnik wezwany przez organ antymonopolowy do ustosunkowania się do wniosku nie zgłosił wobec niego sprzeciwu.

3. Na podstawie **powyższych informacji organ antymonopolowy zważył, co następuje.**

Zgodnie z art. 105 § 2 k.p.a. organ administracji państwowej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwią się temu inne strony oraz nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. Przesłanki umorzenia postępowania na podstawie powyższego przepisu są następujące:

- żądanie wnioskodawcy,
- brak sprzeciwu pozostałych stron,
- brak sprzeczności z interesem społecznym.

Zdaniem organu antymonopolowego wszystkie przesłanki umorzenia postępowania zostały spełnione. W szczególności umorzenie postępowania nie jest sprzeczne z interesem społecznym a wręcz przeciwnie eliminuje poważny spór pomiędzy stronami, będącymi w konflikcie od dłuższego czasu. Wydaje się więc, iż interes stron, a szczególnie wnioskodawców, przemawia za zakończeniem formalnym niniejszego postępowania. Wprawdzie umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 2 k.p.a. pozostawione zostało uznaniu organu administracyjnego, to jednak zważyć należy na ograniczenie tego uznania normą art. 7 k.p.a., która nakazuje chronić słuszny interes jednostki aż do granic kolizji z wymaganiami interesu społecznego (wyrok NSA z 11.06.1981 r. . S.A. 820/81, ONSA 1981, Nr 1, poz. 57). Organ

antymonopolowy wyraża pogląd, iż w drodze analogii zasada ta powinna być stosowana także w odniesieniu do przedsiębiorców. Ponieważ zdaniem organu antymonopolowego brak jest w niniejszym postępowaniu kolizji interesu jednostki z interesem społecznym, powołana norma art. 7 k.p.a. dodatkowo wzmacnia argumenty na rzecz formalnego zakończenia postępowania.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Sądu Okręgowego Sądu Antymonopolowego w Warszawie za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia

D Y R E K T O R

dr Zbigniew Jurczyk